

T R E Ś Ć:

ZARZĄDZENIA

Poz. 12 Nr 16/Og. z dnia 31.III.1953 r. w sprawie wzmocnienia ochrony mienia w budownictwie przemysłowym.

Poz. 13 Nr 19/Org. z dnia 19.III.1953 r. w sprawie organizacji i zakresu działania służby geologicznej w resorcie Budownictwa Przemysłowego.

Poz. 14 Nr 20/Org. z dnia 31.III.1953 r. w sprawie działalności inspektorów resortowych w Ministerstwie Budownictwa Przemysłowego.

12.

ZARZĄDZENIE Nr 16/Og.

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 31 marca 1953 r.

w sprawie wzmocnienia ochrony mienia w budownictwie przemysłowym

Obowiązek strzeżenia i umacniania własności społecznej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest podstawowym obowiązkiem każdego obywatela. Dekrety z dnia 4 marca 1953 roku o wzmoczeniu ochrony własności społecznej oraz o ochronie własności społecznej przed drobnymi kradzieżami (Dz. U. Nr 17, poz. 68 i 69) przewidujące surowe kary na sprawców naruszenia własności społecznej nakładają obowiązek zwalczania objawów nieposzanowania i marnotrawienia tej własności.

W celu wzmocnienia ochrony własności społecznej w budownictwie przemysłowym zarządzam, co następuje:

§ 1. Dyrektorzy zjednoczeń (przedsiębiorstw) przeprowadzą do dnia 31 maja 1953 r. akcję mającą na celu uporządkowanie gospodarki materiałowej i magazynowej w podległych im jednostkach w myśl obowiązujących w budownictwie przemysłowym przepisów, a w szczególności:

- 1) instrukcji o gospodarce magazynowej, stanowiącej załącznik do okólnika Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego Nr 62 z dnia 20 sierpnia 1951 r.,
- 2) zarządzenia Nr 97 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 22 kwietnia 1952 r. w sprawie zaopatrzenia materiałowego,
- 3) zarządzenia Nr 144 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 17 czerwca 1952 r. w sprawie gospodarki drewnem usługowym oraz zasad rozliczeń z zużycia drewna wbudowanego i usługowego,
- 4) zarządzenia Nr 146 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 18 czerwca 1952 r. w sprawie obniżenia kosztów zaopatrzenia materiałowego oraz wzmocnienia walki o oszczędność materiałów.

§ 2. Centralny Zarząd Zaopatrzenia przeprowadzi przy udziale centralnych zarządów i przedsiębiorstw bezpośrednio podległych Ministrowi Budownictwa Przemysłowego w okresie czasu, o którym mowa w § 1, planowy instruktaż służb zaopatrzenia w zakresie gospodarki materiałowej i magazynowej.

§ 3. Kierownicy jednostek organizacyjnych (zjednoczeń, przedsiębiorstw, zarządów budowlanych, odcinków budowlanych i budów), skontrolują stan zabezpieczenia mienia społecznego w podległych im jednostkach i wydadzą niezwłocznie polecenia mające na celu usunięcie zauważonych uchybień i braków oraz zabezpieczą i dopilnują terminowego ich wykonania.

W szczególności należy zwrócić uwagę na:

- 1) wyeliminowanie marnotrawstwa materiałów wynikającego z niewłaściwego wyładunku, załadunku i transportu,
- 2) uporządkowanie składowania materiałów w magazynach i składowiskach,
- 3) ścisłe przestrzeganie warunków składowania i konserwacji materiałów,
- 4) właściwe składowanie i konserwację materiałów pobranych do produkcji,
- 5) zlikwidowanie nieuzasadnionych nadwyżek materiałów,
- 6) zlikwidowanie zbędnych submagazynów (pakamer),
- 7) wprowadzenie ścisłej ewidencji materiałów znajdujących się na pakamerach i utrzymywanie jej na bieżąco w stanie aktualnym,
- 8) terminowe i prawidłowe udokumentowanie obrotu materiałowego,
- 9) zabezpieczenie przed kradzieżami i niszczeniem materiałów składowanych i przechowywanych zwłaszcza na placach budów,
- 10) właściwe rozmieszczenie posterunków straży przemysłowej,
- 11) należyte działanie systemu przepustkowego,
- 12) ograniczenie dostępu osób trzecich do składowisk i magazynów.

§ 4. Dyrektorzy zjednoczeń (przedsiębiorstw) zwrócą uwagę na eksploatację i gospodarkę sprzętem budowlanym i maszynami i dopilnują ścisłego przestrzegania obowiązujących w tym względzie przepisów wyliczonych w okólniku Nr 97 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 24 grudnia 1952 r., a w szczególności wydadzą polecenia zmierzające do:

- 1) przestrzegania szczegółowych instrukcji ustalających zasady eksploatacji sprzętu w celu usunięcia wypadków niedbalstwa i dewastacji,
- 2) właściwego zabezpieczenia sprzętu przy przewozie,
- 3) usunięcia przypadków dewastacji sprzętu przez wymontowywanie poszczególnych części przed remontem,
- 4) zabezpieczenia narzędzi warsztatowych zwłaszcza pomiarowych i skrawających oraz narzędzi stanowiących wyposażenie maszyn przed wypadkami kradzieży.

§ 5. Dyrektorzy zjednoczeń (przedsiębiorstw) zwrócą uwagę na usprawnienie gospodarki taborem samochodowym, a w szczególności:

- 1) dopilnują ścisłego wykonywania przepisów:
  - a) okólnika Nr 25 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 12 września 1952 r. w sprawie eksploatacji służbowych samochodów osobowych,
  - b) okólnika Nr 72 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 25 września 1952 r. w sprawie walki z nieracjonalną eksploatacją służbowych samochodów osobowych,
  - c) instrukcji w sprawie współpracy przedsiębiorstw transportowych z jednostkami budownictwa przemysłowego stanowiącej załącznik do okólnika Nr 64 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 14 sierpnia 1952 r.,
- 2) dopilnują stosowania Taryfy Towarowej Transportu Samochodowego i Spedycji (Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych z 1952 r. Nr 1) w myśl obowiązujących przepisów,
- 3) wydadzą szczegółowe polecenia zmierzające do wzmocnienia kontroli nad pracą wykonywaną przez prywatnych przewoźników, w szczególności kontroli nad tym, aby podawane przez tych przewoźników w wystawianych fakturach masa ładunkowa, odległości przewozone i ilość wykonanych kursów były bezwzględnie zgodne z rzeczywistością, a wysokość opłat ściśle odpowiadała postanowieniom Taryfy dla przewozów konnych (Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych z 1952 r. Nr 1),
- 4) przeprowadzą analizę gospodarki paliwami i smarami i wydadzą polecenia zmierzające do jej usprawnienia w myśl obowiązujących przepisów, a w szczególności:
  - a) zarządzenia Nr 23 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 13 marca 1951 r. w sprawie oszczędności paliw i smarów w gospodarce samochodowej,
  - b) instrukcji w sprawie zbierania i regeneracji olejów mineralnych zużytych stanowiących załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 stycznia 1952 r. (Monitor Polski Nr A-11, poz. 107).

§ 6. Dyrektorzy zjednoczeń (przedsiębiorstw) zwrócą uwagę na ścisłe przestrzeganie przepisów o płacach i wydadzą szczegółowe polecenia mające na celu usunięcie:

- 1) podawania do zleceń roboczych niezgodnych z rzeczywistością obmiarów wykonywanych robót,
- 2) stosowania fałszywych cen jednostkowych,
- 3) wystawiania zleceń roboczych na roboty niewykonane,
- 4) wypłacania należności na roboty źle wykonane,
- 5) umieszczania na listach płac pracowników, w rzeczywistości nie zatrudnionych w przedsiębiorstwie.

§ 7. Kierownicy jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 3, przeprowadzą narady całych załóg poświęcone omawianiu zagadnienia ochrony mienia społecznego. Na naradach tych periodycznie odbywanych:

- 1) pouczą zebranych o znaczeniu zagadnienia ochrony mienia społecznego,
- 2) poinformują zebranych o zawartych w powołanych dekreтах przepisach poświęconych ochronie mienia społecznego i zabezpieczeniu przed drobnymi kradzieżami oraz o wysokości kar grożących za naruszenie tych przepisów,
- 3) uprzedzą o tym, że w stosunku do sprawców naruszenia tych przepisów obowiązuje nakaz bezwzględnego wyciągania wynikających z dekretoów konsekwencji,
- 4) podadzą do wiadomości i omówią szczegółowo środki zmierzające do zabezpieczenia mienia społecznego,
- 5) zwrócą uwagę na obowiązek współdziałania każdego pracownika przy wykrywaniu wszelkiego rodzaju przestępstw polegających na zagarnianiu mienia społecznego.

§ 8. Dyrektorzy zjednoczeń (przedsiębiorstw) dopilnują, aby na wszelkiego rodzaju naradach i odprawach periodycznych omawiano sprawy ochrony mienia społecznego, prowadząc akcję uświadamiającą oraz korygując podjęte środki ochrony tego mienia.

§ 9. Dyrektorzy zjednoczeń (przedsiębiorstw) zwrócą szczególną uwagę na pełną i należytą obsadę stanowisk, do których przywiązane są: zarząd, ochrona, przechowywanie lub nadzorowanie mienia społecznego, oraz na obsadę straży przemysłowej.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER

Dr Cz. Bąbiński

13.

ZARZĄDZENIE Nr 19/Org.

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 19 marca 1953 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania służby geologicznej w resorcie Budownictwa Przemysłowego

Na podstawie art 5 dekretu z dnia 8 października 1951 r. o państwowej służbie geologicznej (Dz. U. Nr 52, poz. 369) oraz §§ 16, 29 i 35 uchwały Prezydium Rządu Nr 828 z dnia 26 września 1952 r. w sprawie organizacji i zakresu działania resortowych służb geologicznych (Monitor Polski Nr A-90, poz. 1405) zarządza się, co następuje:

§ 1. Służba geologiczna resortu budownictwa przemysłowego obejmuje sprawy geotechniczne i hydrogeologiczne i zapewnia przedsiębiorstwom podległym Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego eksploatację zasobów złóż kopalin, potrzebnych do robót inwestycyjnych, a w szczególności wykorzystanie złóż kopalin znajdujących się w pobliżu robót inwestycyjnych. Ponadto do zakresu działania resortowej służby geologicznej resortu budownictwa przemysłowego należy obsługa hydrogeologiczna potrzeb resortu budownictwa miast i osiedli oraz obsługa geologiczna i hydrogeologiczna potrzeb resortu kolei.

§ 2. Dla realizacji zadań, określonych w § 1, tworzy się następujące komórki organizacyjne służby geologicznej:

- 1) w Ministerstwie stanowisko pracy Głównego Geologa resortu,
- 2) w Centralnym Zarządzie Budownictwa Wodno-Inżynierskiego stanowisko pracy Głównego Geologa, dla spraw jednostek podporządkowanych Centralnemu Za-

rządowi Budownictwa Wodno-Inżynierskiego i Centralnemu Zarządowi Budownictwa Lądowo-Inżynierskiego,

- 3) w Zjednoczeniu Robót Wiertniczych i Fundamentowych — Zarząd Geologiczny, z geologiem na czele,
- 4) w Centralnym Zarządzie Biur Projektów — stanowisko pracy Głównego Geologa,
- 5) w Metrobudowie — Zjednoczeniu Budownictwa Przemysłowego — Biuro Projektowania „Metroprojekt” — Dział Geologiczny.

§ 3. Do zakresu działania Głównego Geologa resortu należy całokształt prac geologicznych w resorcie budownictwa przemysłowego, a w szczególności:

Opracowywanie wytycznych dla prac geologicznych w porozumieniu z właściwymi komórkami organizacyjnymi, koordynowanie działalności resortowej służby geologicznej, współdziałanie przy ustalaniu norm jakości kopalin wydobywanych lub przetwarzanych, sprawowanie kontroli nad prawidłowym wykorzystaniem kopalin, prawidłowym prowadzeniem robót geofizycznych i wiertniczych oraz nad przechowywaniem materiałów i próbek geologicznych, analiza i korekta oraz przedkładanie do zatwierdzenia Ministrowi programu prac komórek służby geologicznej w centralnych zarządach i podległych przedsiębiorstwach, z uwzględnieniem zaspokojenia własnych potrzeb resortu i potrzeb wykonawstwa zleconego przez resort kolei jak również wykonawstwa obsługi hydrogeologicznej, zleconego przez resort budownictwa miast i osiedli.

§ 4. Do zakresu działania Głównego Geologa w Centralnym Zarządzie Budownictwa Wodno-Inżynierskiego należy:

- 1) nadzór nad pracami Zarządu Geologicznego w Zjednoczeniu Robót Wiertniczych i Fundamentowych oraz nad pracami geologicznymi i wiertniczymi jak również nad przechowywaniem materiałów i próbek geologicznych,
- 2) współpraca z Głównym Geologiem resortu przy opracowywaniu wytycznych dla prac geologicznych prowadzonych przez Zarząd Geologiczny.

§ 5. Do zakresu działania Zarządu Geologicznego w Zjednoczeniu Robót Wiertniczych i Fundamentowych należy:

- 1) wykonywanie opracowań geologicznych i hydrogeologicznych na rzecz resortu budownictwa przemysłowego z wyłączeniem Zjednoczenia Budownictwa Przemysłowego „Metrobudowa”,
- 2) wykonywanie opracowań geologicznych i hydrogeologicznych na rzecz resortu kolei,
- 3) wykonywanie opracowań hydrogeologicznych na rzecz resortu budownictwa miast i osiedli w ramach przyjętych zleceń,
- 4) wykonywanie dla celów budownictwa prac geologicznych i hydrogeologicznych, zleconych Zjednoczeniu Robót Wiertniczych i Fundamentowych — Zarządowi Geologicznemu, a mianowicie:

- a) sprawowanie nadzoru geotechnicznego nad wierceniami wykonywanymi dla celów budownictwa,
- b) prowadzenie badań geologicznych i wykonywanie dokumentacji geologicznych dla celów budownictwa,
- c) prowadzenie badań hydrogeologicznych dla celów zaopatrzenia obiektów w wodę i wykonywanie dokumentacji hydrogeologicznej,
- d) wykonywanie badań laboratoryjnych w zakresie mechaniki gruntów oraz sporządzanie dokumentacji geotechnicznej,
- e) wykonywanie badań złóż materiałów miejscowych dla potrzeb budownictwa oraz sporządzanie dokumentacji,

- f) wykonywanie pomiarów geodezyjnych niezbędnych dla opracowań wymienionych w punktach b) c) e), oraz przy obserwacji osiadań budowli w okresie ich eksploatacji, w zakresie nie objętym orzecznictwem Instytutu Geologii.

Prace wymienione w punktach od a) do f), wykonane przez Zarząd Geologiczny, są odpłatne, bez względu na to, kto jest zleceniodawcą i podlegają fakturowaniu na zasadach ogólnych.

§ 6. Do zakresu działania Głównego Geologa w Centralnym Zarządzie Biur Projektów należy:

- 1) opiniowanie dokumentacji projektowanej z punktu widzenia służby geologicznej ze szczególnym uwzględnieniem lokalizacji budowli oraz opiniowanie innych spraw, związanych z zagadnieniami geotechnicznymi, sprawami projektowania i realizacji budowy,
- 2) udział w pracach Rady Technicznej Centralnego Zarządu,
- 3) współudział w ekspertyzach i weryfikacjach zagadnień gruntoznawczych.

§ 7. Do zakresu działania Działu Geologicznego w Metrobudowie Zjednoczeniu Budownictwa Przemysłowego (Biuro Projektowania — „Metroprojekt”) należy wykonywanie opracowań geologicznych, hydrogeologicznych i geotechnicznych dla potrzeb Zjednoczenia, a w szczególności:

- 1) sprawowanie nadzoru geotechnicznego nad wierceniami badawczymi oraz bieżące kontrole warunków gruntu - wodnych na budowach,
- 2) wykonywanie badań laboratoryjnych z zakresu mechaniki gruntów oraz sporządzanie dokumentacji geotechnicznej,
- 3) wykonywanie badań modelowych i terenowych z zakresu hydrogeologii i geotechniki,
- 4) opracowywanie wyników wierceń, badań laboratoryjnych, modelowych i terenowych oraz sporządzanie dokumentacji z badań geotechnicznych w formie przekrojów pionowych i poziomych, zestawień wyników badań oraz tabel parametrów geotechnicznych,
- 5) opracowywanie opisów warunków gruntu - wodnych dla poszczególnych rejonów i obiektów,
- 6) opiniowanie w miarę potrzeby opracowań projektowanych dla trudnych warunków gruntu - wodnych.

§ 8. Komórki geologiczne resortu obowiązane są do przekazywania — wyników badań geotechnicznych i hydrogeologicznych — do Biura Dokumentacji Geologicznej przy Centralnym Urzędzie Geologicznym.

§ 9. Wiercenia badawcze wykonywane dla potrzeb własnych resortu lub w zakresie wykonawstwa zleconego resortowi zgodnie z § 1, powinny być prowadzone pod nadzorem Służby Geologicznej resortu, która obowiązana jest opracowywać dla wykonywanych wierceń dokumentację geologiczną. Służba ta może — za zgodą Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego podejmować się obsługi geologicznej i opracowywania dokumentacji wierceń na rzecz resortów wymienionych w § 1, jeżeli nie stoi to na przeszkodzie wykonaniu zadań, o których mowa w § 1.

§ 10. Instytut Techniki Budownictwa obowiązany jest w stosunku do resortowej Służby Geologicznej:

- 1) do prowadzenia instruktażu oraz do konsultacji w zakresie metodyki badań z dziedziny mechaniki gruntów,
- 2) do konsultacji dla potrzeb biur projektowych budownictwa przemysłowego przy opracowywaniu instrukcji i wytycznych projektowania posadowienia budowli,
- 3) do udzielenia pomocy przy adaptacji wyników doświadczeń - badawczych prac w dziedzinie mechaniki gruntów i fundamentowania,
- 4) do udzielenia pomocy przy szkoleniu pracowników w tej dziedzinie.

§ 11. 1. Służba Geologiczna Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego obowiązana jest współdziałać z Centralnym Urzędem Geologii, ze Służbą Geologiczną innych resortów oraz komórkami służby geologicznej prezydentów wojewódzkich rad narodowych w ramach zakresów określonych w § 2 uchwały Prezydium Rządu, określonej we wstępie do zarządzenia.

2. W zakresie techniki prac geologicznych i hydrogeologicznych Służba Geologiczna Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego obowiązana jest ponadto stosować się do wytycznych i instrukcji Centralnego Urzędu Geologii.

3. Centralny Urząd Geologii może zastrzec wydawanie podstawowych orzeczeń geologiczno - technicznych przez Instytut Geologiczny, zgodnie z postanowieniem § 9 ust. 7 uchwały Nr 611 Prezydium Rządu z dnia 18 sierpnia 1951 r. w sprawie organizacji i zakresu działania służb geologicznych.

§ 12. W pierwszym stadium okresu organizacyjnego, które trwać będzie do dnia 30 września 1953 r. wykonanie badań laboratoryjnych z zakresu mechaniki gruntów i analiza ich wyników może odbywać się w trybie określonym w § 12 pkt. 2 zarządzenia Ministra Budownictwa Nr 122 z dnia 7 sierpnia 1950 r. w sprawie ustalenia nośności gruntów przeznaczonych pod budowę (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa Nr 11, poz. 122).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1953 r. Równocześnie traci moc zarządzenie Ministra Budownictwa Przemysłowego Nr 42 z dnia 22 lutego 1952 r. w sprawie organizacji i zakresu działania służby geologicznej w resorcie budownictwa przemysłowego.

MINISTER

Dr Cz. Bąbiński

Za zgodą:

w/z PRZEWODNICZĄCEGO

PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

W porozumieniu:

PREZES

CENTRALNEGO URZĘDU GEOLOGII

Bolewski

14.

ZARZĄDZENIE Nr 20/Org.

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 31 marca 1953 r.

**w sprawie działalności inspektorów resortowych
w Ministerstwie Budownictwa Przemysłowego**

Na podstawie § 2 uchwały Nr 1192 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1952 r. w sprawie zniesienia kontroli wewnętrznej oraz powołania inspekcji resortowej i księgowych rewidentów (Monitor Polski Nr 106, poz. 1640) oraz § 5 załącznika do

uchwały Nr 77/53 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1953 r. w sprawie tymczasowej struktury organizacyjnej Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego, zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Ustalam dzień 1 kwietnia 1953 r. jako datę rozpoczęcia działalności inspektorów resortowych.

2. Inspektorzy resortowi wchodzi w skład Gabinetu Ministra.

§ 2. Zadaniem inspektorów resortowych jest — doraźne sprawdzanie wykonania w resorcie uchwał Rządu oraz zarządzeń, instrukcji i poleceń Ministra, sprawdzanie w terenie otrzymanych przez Ministra skarg i zażaleń ludności oraz sygnałów prasowych, przeprowadzanie inspekcji w ramach zleconych przez Ministra.

§ 3. Dyrektor Gabinetu Ministra, uprawniony jest do sprawdzania przez inspektorów resortowych stanu, sposobu i terminowości wykonania uchwał Rządu, zarządzeń, instrukcji i poleceń Ministra, we wszystkich jednostkach organizacyjnych Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

§ 4. 1. Kierownik inspekcjonowanej jednostki obowiązany jest udzielić inspektorowi resortowemu pomocy w wykonaniu jego czynności w szczególności przez udostępnienie wglądu do akt i materiałów oraz udzielenie wyczerpujących wyjaśnień i informacji.

2. Z dokonanych czynności inspektor resortowy sporządza protokół, który podpisuje kierownik inspekcjonowanej jednostki i inspektor.

§ 5. Prawa i obowiązki departamentu kontroli określone w zarządzeniu Nr 88 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 12 kwietnia 1952 r. w sprawie kontroli wykonania zarządzeń Ministra Budownictwa Przemysłowego przejmuje Gabinet Ministra.

MINISTER

Dr Cz. Bąbiński

SPROSTOWANIE

błędów w okólniku Nr 3 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 3 lutego 1953 r. w sprawie stosowania w budownictwie przemysłowym cegły dziurawki i cegły wapienno - piaskowej (autoklawizowanej) (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 3 (25), poz. 9).

1) ust. 3. powinien brzmieć jak następuje: Do czasu ukazania się obowiązującej normy dla cegły dziurawki (projekt PN/B-12002 „Cegły dziurawki wypalane z gliny”) wymagania techniczne i warunki odbioru powinny odpowiadać normie PN/B-304 „Cegły dziurawki (drażone) wypalane z gliny. Warunki techniczne” z tym, że:...

2) ust. 3. pkt 4) powinien brzmieć jak następuje: wytrzymałość na ścislenie dziurawki powinna wynosić nie mniej niż 50 kg/cm², lub 80 kg/cm², w zależności od jej przeznaczenia.

3) w ust. 5. pkt 6) zamiast: $\frac{1}{4}'$ i $\frac{1}{2}'$ powinno być: $\frac{1}{4}c$ i $\frac{1}{2}c$ ...

4) ust. 7. pkt 3) powinien brzmieć jak następuje: w silnie obciążonych filarach i unikać jej stosowania w obramieniach otworów w ścianach zewnętrznych.